

บทที่ 2
วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือก

สมสมัย พิทักษ์ (2513 : 28-29) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในระดับ ป.กศ. กับเกรดเฉลี่ย ของนักศึกษาจำนวน 650 คน ของสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลางปีการศึกษา 2512 แบบทดสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือก นักศึกษามีแบบทดสอบความถนัด จำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบอุปมาอุปไมย แบบจัดเข้าพวก แบบทดสอบทัศนคติต่ออาชีพครู และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่าแบบทดสอบคัดเลือกวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าแบบทดสอบคัดเลือกวัดความถนัดทางการเรียน

อุษณี จินตสนธิ (2515 : 44-47) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี รุ่นที่ 2 วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก แบบทดสอบที่ใช้ในการคัดเลือกคือแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน จำนวน 5 ฉบับ โดยนำคะแนนแต่ละฉบับมารวมกัน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละวิชาเอก พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม 6 ภาคเรียน (GPA) และคะแนนแบบทดสอบคัดเลือกวัดความถนัดทางการเรียน (CESAT) ของทุกวิชาเอกมีค่าระหว่าง -0.0677 ถึง 0.6177 โดยวิชาเอกฟิสิกส์ มีความสัมพันธ์ต่ำสุด (-0.0677) และวิชาเอกวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์สูงสุด (0.6177) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเอกแต่ละวิชาเอกมีค่าระหว่าง 0.0954 ถึง 0.5698 โดยวิชาเอกวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์สูงสุด วิชาเอกสังคมศึกษามีความสัมพันธ์ต่ำสุด และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนวัดความถนัดทางการเรียนและคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเอกแต่ละวิชาเอกมีค่าระหว่าง -0.3301 ถึง 0.1972 ส่วนมากมีความสัมพันธ์ผกผันหรือสัมพันธ์ทางกลับกัน

สงขม ลักษณะ (2512 : 104-111) ได้ศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก คะแนนแบบทดสอบติดตามผล และผลการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2509 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียน ป.กศ. ที่ผ่านการสอบคัดเลือกในปีการศึกษา 2508 จำนวน 2,102 คน แบบทดสอบที่ใช้คัดเลือกมี 3 ฉบับ คือแบบจัดเข้าพวก แบบอุปมาอุปไมย และแบบสรุปความ ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบความถนัดกับเกรดเฉลี่ยมีค่า -0.012 ถึง -0.184 และกับแบบทดสอบติดตามผลมีค่า 0.203 ถึง 0.213 ซึ่งค่าความสัมพันธ์ครั้งนี้มีค่าต่ำ ส่วนฮอลแลนด์ (John L. Holland 1959 : 135 - 142) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสติปัญญาในตัวแปรที่เป็นเกณฑ์คือผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และตัวแปรด้านสติปัญญาคือแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนด้านภาษา และด้านคณิตศาสตร์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และคณะ (2526 : 47-58) ทำการศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนแต่ละโปรแกรม 6 โปรแกรม คือ โปรแกรมวิทย์-คณิต เกษตร ศิลป-ภาษา พละนามัย และคหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา 4 โรงเรียน จำนวน 409 คน ผลปรากฏว่าแบบทดสอบความถนัดด้านคณิตศาสตร์ฉบับอันคัม/ช ด้านเหตุผลฉบับรูป/ภาพ มีความเที่ยงตรงสูงต่อการเรียนโปรแกรมวิทย์-คณิต แบบทดสอบความถนัดด้านคณิตศาสตร์ฉบับอันคัม /ช ด้านเหตุผลฉบับสรุป /ก และด้านมิติสัมพันธ์ฉบับชอน /ก มีความเที่ยงตรงสูงต่อการเรียนโปรแกรมศิลป-คณิต และความถนัดด้านคณิตศาสตร์ฉบับอันคัม /ช ด้านเหตุผลฉบับสรุป /ก มีความเที่ยงตรงสูงต่อการเรียนโปรแกรมศิลป-ภาษา ส่วนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านคณิตศาสตร์ฉบับคณิต / ก ด้านภาษาด้านการใช้ภาษาด้านภาษาอังกฤษ /ก ด้านวิทยาศาสตร์ฉบับทักษะ/ก มีความเที่ยงตรงสูง ต่อโปรแกรมวิทย์-คณิต ผลสัมฤทธิ์ด้านวิทยาศาสตร์ฉบับทักษะ /ก ด้านคณิตศาสตร์ฉบับเหตุผล /ก ฉบับคณิต / ก ด้านภาษาด้านศัพท์สัมพันธ์

ฉบับศัพท์สัมพันธ์ ฉบับภาษาอังกฤษ / ก มีความเที่ยงตรงสูงต่อการเรียนโปรแกรมศิลป-คณิต และผลสัมฤทธิ์ด้านคณิตศาสตร์ฉบับเหตุผล / ก ด้านภาษาฉบับศัพท์สัมพันธ์ ฉบับภาษาอังกฤษ / ก และด้านวิทยาศาสตร์ฉบับทักษะ / ก มีความเที่ยงตรงสูงต่อการเรียนโปรแกรมศิลป-ภาษา

งานวิจัยเกี่ยวกับตัวพยากรณ์ผลการเรียน

เพลินพิศ นันทจิต (2518 : 46) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2513 ถึง 2515 จำนวน 7 สาขาวิชาเอกโดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบคัดเลือกวิชาเอก คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับ ป.กศ.สูง และคะแนนจากแบบทดสอบความถนัดเป็นตัวพยากรณ์ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับชั้น ป.กศ.สูง สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้คือทุกสาขาวิชา ยกเว้นวิชาเอกเคมี และภาษาไทย ส่วนธัญญา ธนธานี (2516 : 63) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่ใช้คัดเลือกนักศึกษาที่เข้าเรียนในชั้นปีที่ 3 ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีการศึกษา 2514 จำนวน 12 สาขาวิชาเอก โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการหนึ่งฉบับ และแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน 5 ฉบับเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนจากแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับสามารถพยากรณ์คะแนนเฉลี่ยได้ก็เพียง 2 วิชาคือวิชาเอกคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนทั้ง 5 ฉบับไม่สามารถพยากรณ์ผลการเรียนในสาขาวิชาเอกการประถมศึกษา การมัธยมศึกษา และบริหารการศึกษา

ยรรยง ยรรยงเมธ (2518 : 34) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบคัดเลือกนักศึกษา ป.กศ. ของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2518 จำนวน 6 ฉบับ ได้แก่ ความรู้ทั่วไป สังคม วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ กับคะแนนเฉลี่ยผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อใช้แบบทดสอบ 5 ฉบับ (โดยตัดวิชาสังคม) ร่วมกันพยากรณ์ สามารถพยากรณ์ได้ผลไม่แตกต่างกับการใช้ทั้ง 6 ฉบับร่วมกันพยากรณ์ ส่วน

จินตนา เวย์มี (2524 : 57) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 ของนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ระดับ ป.กศ.สูงปีที่ 1 ค.บ.ปีที่ 1 และค.บ.ปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 โดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบวิชาเอก แบบทดสอบวิชาความสามารถพื้นฐานทางวิชาการ และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพพื้นฐานของผู้ที่จะเป็นครูเป็นตัวพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่าคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละวิชาสามารถพยากรณ์ได้เพียงบางวิชาเอกเท่านั้น โดยแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพพื้นฐานของผู้ที่จะเป็นครูสามารถพยากรณ์ผลการเรียนวิชาเอกพลศึกษาและเกษตรศาสตร์ ส่วนแบบทดสอบวัดความสามารถทางวิชาการสามารถพยากรณ์ผลการเรียนได้มากที่สุดซึ่งได้แก่วิชาเอกพลศึกษา คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษ

